

ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds strejfede noget ind paa. Det ærede Medlem for Skive vilde reducere hele denne Sag til slet ingen Ting eller til noget ganske betydningsløst. Det ærede Medlem sagde: Der er jo ingen, som faar mere Brød, selv om vi faa denne Lov vedtagen. Ja, det er et rigtig gammelt reaktionært Argument. Det samme siger man, naar Arbejderstanden kræver almindelig Valgret. I de Lande, hvor Arbejderne kræve almindelig Valgret, sige Modstanderne deraf ogsaa: Ja, men Herregud, Valgret det er jo ikke Brød. Dette Argument er i det hele taget løst og ukorrekt; thi Forslaget om den almindelige Valgret og alt, hvad dermed staar i Forbindelse, alt, hvad der angaar politisk Ret og politisk Lighed, er, naar det endelig kommer til Stykket, Brød for Befolkningen. Thi hvad er det, vi leve under i Øjeblikket, og hvad er det, der er i Færd med at udvikle sig? Det er en udpræget Kasteaand og en udpræget Klasseaand; og hvis de Herrer ville se hen til de Steder, hvor Kasteaanden og Klasseaanden ere i Færd med at udvikle sig, ville de se, at der betyder det Fattigdom og Undertrykkelse for Befolkningen; i de Lande, hvor Kasteaanden og Klasseaanden have faaet Lov til at udvikle sig stærkt, f. Eks. i Indien, hvor Kasteaanden har faaet Lov til at triumfere, og hvor Samfundet er stagneret i Kasteaand, der er Arbejderstanden, Proletariatet det mest elendigt stillede af alle Proletariater paa Jordkloden. Den Adel, vi have her i Landet, svarer til Indiens Krigerkaste, og vor Adel var jo ogsaa oprindeligen en Krigerkaste. I Indien har man ogsaa noget, som svarer til vore Rangklasser, men der er det ganske forbenet, som det vil blive forbenet her, hvis den høje Regering faar Lov til at gaa videre ad den Vej, den har betraadt, nemlig den Vej stadig væk at forøge Klasseforskellen og Kasteaanden her i Landet.

Men Socialdemokratiet stræber efter at gennemføre Lighed i Livsstilling, kun begrænset af Spørgsmaalet om Evne, og Socialdemokratiet siger, at man skal ikke kunne være født Greve eller født Konferensraad — for det sidste kan man jo ogsaa være her —, og at man skal ikke være født Ridder af Dannebrog —, det er man jo ogsaa i dette Land. Jeg siger, at man her i Landet kendes til at være Ridder af Dannebrog, Konferensraad osv., thi Sønnerne blive jo ogsaa Riddere, Konferensraader og Etatsraader. De skeje maaske lidt ud i Ungdommen, men naar

de komme til Skels Aar og Alder, blive de ogsaa Etatsraader osv. Og Socialdemokratiet mener, at denne Ulighed medvirker til at bevare den sociale Elendighed, vi mene, at Ulighed er Betingelsen for den sociale Elendighed. Derfor bekæmpe vi Socialdemokrater Uligheden i alle de Skikkelser og Former, hvori den fremtræder, ogsaa naar den fremtræder i Form af Ordener, Dekorationer, Adel og Titler, og derfor er det Forslag, som her foreligger, et Forslag, som Socialdemokratiet med stor Ret kan tage sig af, idet det falder godt sammen med hele Socialdemokratiets Politik og Krav.

Carl Hansen (Viborg Amts 1ste Valgkreds): Saa vidt jeg forstod det ærede Medlem, som nu satte sig, sammenstillede han dette Forslag med Forslaget om almindelig Valgret, idet han sagde, at det ikke kunde siges om dem, at de ikke gave Brød. Jeg mener dog, at om Forslaget om den almindelige Valgret kan man vel sige, at det giver Brød, men dette giver intet.

Det ærede Medlem udtalte fremdeles, at jeg havde citeret Tscherning forkert; det har jeg ikke gjort. Tscherning var selvfølgelig ikke Tilhænger af hverken Ordens- eller Titelvæsen, men han udtalte sig, saaledes som jeg har citeret. En anden radikal Mand udtalte under den samme Forhandling — det er kun nogle faa Linier, jeg gerne vilde tillade mig at oplæse —: „Man klager saa meget over, at Regeringen rutter saa meget med disse Lapperier; men hvorledes skulde Regeringen bære sig anderledes ad, naar den daglig ser, hvorledes Folket ogsaa rutter med sine Titler, „Digteren“, „Kunstneren“, „Folkets Mand“ o. s. v., o. s. v., hvorledes det daglig kaster saadanne Titler hen, uden at de just derfor kunne have noget at betyde? Gør Folket dette, saa maa Regeringen, der er udgaaet af Folket, fristes til at gøre det samme; lad Folket først ophøre dermed, saa vil ogsaa Regeringen ophøre dermed, og det uden at Grundloven siger det“. Det var den Udvikling, jeg pegede paa i mit første Foredrag. Jeg opfordrede til at følge den Udvikling, der gaar i Retning af, at Folk ikke benytte disse Titler, som de slet ikke ere tvungne til at bruge, som ingen kan hindre dem i at aflade med, saa kommer det andet ganske af sig selv, uden at noget som helst Lovbud i den Retning er nødvendigt.